

ת"פ 973/03/12 - מדינת ישראל נגד אנוור זידאן

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 973-03-12 מדינת ישראל נ' זידאן

בפני: כב' השופט זיאד סלאח, סגן הנשיא

המשימה: מדינת ישראל

ע"י לשכת תביעות עכו

נגד

הנאשם:

אנוור זידאן

ע"י עוה"ד דודו בן אשר

החלטה

1. נגד הנאשם הוגש במסגרת תיק זה כתב אישום אשר ייחס לו עבירות של החזקת נשק שלא כדין, החזקת אקדח מיום 18/6/07, החזקת סכין או אגרופן למטרה לא כשרה, החזקת תחמושת וכן עבירה נוספת של החזקת נכס החשוד כגנוב.

2. בישיבת יום 7/10/13 הודיעו ב"כ הצדדים על הסדר דיוני עפ"י כתב האישום תוקן, כך שנמחקה העבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה והעובדות תוקנו בהתאם. הנאשם, באמצעות סניגורו, הודה באמור בכתב האישום המתוקן ועניינו נשלח לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר בטרם טיעונים לעונש.

העבירה של החזקת נשק שבה הורשע הנאשם כנ"ל תיקרא להלן: "האירוע הראשון".

3. בישיבת יום 29/3/15, אשר היתה קבועה לשם טיעונים לעונש, ביקש הסניגור לצרף ולהודות בתיק נוסף, התלוי ועומד נגד הנאשם, תיק 41602-02-14 שעניינו גם כן החזקת נשק שלא כדין, כאשר עפ"י העובדות אשר בכתב האישום הנוסף הנאשם החזיק אקדח מסוג אפ.אנ. ללא רשות כדין זאת ביום 28/8/13, כך שניתנה הכרעת דין נוספת עפ"י הנאשם הורשע גם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום הנוסף.

העבירה הנוספת של החזקת נשק כנ"ל תיקרא להלן: "האירוע השני".

לציין כי הודאת הנאשם בתיק הנוסף וצירופו לתיק זה נעשתה לאחר שכבר היתה הכרעת דין מרשיעה, של מותב שיפוטי אחר, כך שאותה הכרעת דין קיימת בוטלה ע"י המותב האחר, וכאמור הנאשם הורשע שוב באותו תיק במסגרת הצירוף.

4. בישיבת יום 29/3/15 נשמעו טיעונים לעונש, כך שביהמ"ש נתן גזר דינו עפ"י הנאשם נידון, בגין שני

התיקים, לעונש מאסר של שמונה חודשים, מאסר על תנאי וכן קנס בסך של 3,000 ₪.

5. הנאשם לא השלים עם פסה"ד שניתן בעניינו כנ"ל, כך שהוא הגיש ערעור לביהמ"ש המחוזי.

6. ערכאת הערעור הנכבדה שמעה את הערעור, שכמעט כולו ניסוב סביב טענתו של הנאשם כי ניתנה לו הבטחה שלטונית ע"י המשטרה או השוטרים, לפיה הוא לא יועמד לדין בגין שני המקרים הנ"ל ונתנה ביום 28/5/15 פסק דינה בתיק עפ"ג 28364-04-15 אשר בו קבעה:

"בנסיבות אלה, מבלי שנביע כל עמדה, אנו מורים כי הדיון יוחזר לבית המשפט קמא, הסניגור יוכל להביא עדים לעניין ביסוס טענתו, להבטחה שלטונית, בית המשפט קמא ישמע עדויות לעניין זה בלבד וייתן החלטה משלימה ולאחר שתינתן ההחלטה לעניין זה יוחזר התיק להשלמת הדיון בערעור".

7. מכאן וכמתחייב מהחלטת ערכאת הערעור הנכבדה, ביהמ"ש שמע שישה עדים לעניין "ההבטחה השלטונית" כאשר אך ההגנה הביאה עדים, מחציתם עדים שהינם אנשי מרות, כמפורט להלן:

- הנאשם עצמו.
- מר זיאד זידאן.
- עומר ח'אלד זידאן.
- רפ"ק אסף מנצור.
- רפ"ק נימר בדר.
- רס"ר נדים שחאדה.

ראיות ההגנה:

8. הנאשם, בעדותו מיום 30/12/15, עמ' 27 לפרו' הגדיר אותה הבטחה שלטונית, בעניין האירוע הראשון, בלשונו כדלקמן:

"נעשה חיפוש בבית שלי, לא מצאו שום דבר מלבד מחסנית של אבא שלי, לקחו אותי לתחנת משגב, חקרו אותי ואמר לי קצין בשם בדר שהם יודעים שיש לי אקדח, אמרתי להם שאין לי, הסכמתי איתו שאני בכל זאת אמסור אקדח וכי אצא בלי תיק ובלי שום דבר ובלי מעצר. לפני

**שסיכמתי עם הקצין נימר, התקשרתי לאבו עבד, אמרתי לו שכך נימר אמר והוא אמר לי שאם
נימר הבטיח אז זה בסדר.**

כן מסר הנאשם כי ביחד איתו היה עמו אחיו, עומר זידאן אשר שמע את השיחה ואת ההבטחה וכי בעקבות השיחה
הנ"ל הוא יצא למושב סוללים, שם הסגיר את האקדח אשר הוסלק על ידו שם לפני כן.

בעניין האירוע השני מיום 28/8/13 מסר הנאשם בעמ' 28 לפרוטוקול, כדלקמן:

**"היה חיפוש בבית שלי, חיפשו בכל הבית, לא מצאו כלום, יש מרחק 20 מ' בין הבית שלי לבית
השכנים, אני לא ראיתי אקדח, אני ראיתי מגבת, המשטרה לקחה את המגבת ולקחו אותי
לתחנה, אמרו שתפסו אקדח ואמרתי שזה לא שלי... אני לא יודע מי שם את האקדח שם,
אמרתי אם יש טביעות אצבע עליו אז הוא שלי, אם לא אז אין משפט ואמרו לי ללכת הביתה".**

9. העד זיאד זידאן העיד אך לגבי האישום הראשון, כאשר תמצית עדותו היא כי הנאשם התקשר אליו
טלפונית וסיפר כי המשטרה רוצה שהוא יביא את האקדח וכי במקרה זה **"לא יהיה משפט ולא יהיה כלום"**
וכי הוא לאחר שבירר את פרטי המבטיח, אמר שהוא מכיר את נימר ואת אביו והם משפחה טובה וכי הוא בכל
זאת הגיע למקום שם פגש את נימר, את הנאשם וכן את המוכתר וכי תמצית הדברים, אליבא עמדתו של
זיאד, היא שנימר אמר שאם הנאשם יביא את האקדח **"לא יהיה משפט וישחררו אותו תוך כמה ימים"**.

10. העד השלישי מטעם ההגנה היה מר עומר חאלד זידאן, אחיו של הנאשם אשר מכונה "מוכתאר".

עד זה העיד, בעניין האירוע הראשון, כי הוא והנאשם הלכו למשטרה, בעניין אקדח, כשהנאשם אינו עצור וכי :
**"החוקר היה נימר, נימר אמר לי שאחי יסגיר את האקדח והוא יצא בלי משפט ובלי מעצר ואז אחי מסר
את האקדח. זה מה שהיה"**.

עד זה היה בטוח כי הנאשם לא נעצר וכי הגיע איתו לתחנת המשטרה והם חזרו יחדיו משם.

11. העד הרביעי היה רפ"ק אסף מנצור אשר היה אח"מ תחנת משטרת משגב בעת האירוע השני משנת 2013.

עד זה למעשה לא זכר את הנאשם ולא את האירוע.

העד שלל לחלוטין שהוא הבטיח לנאשם שלא יועמד לדין בעניין האירוע משנת 2013 או שהוא ידע על הבטחה
שכזו.

12. העד החמישי הוא רפ"ק נימר בדר, אשר שימש כאח"מ תחנת משטרת משגב בעת האירוע הראשון משנת 2007.

עד זה מסר כי לא זכור לו כי הבטיח לנאשם שלא יועמד לדין בגין האירוע הראשון וכי בכלל הוא אינו מבטיח דברים שאינם בסמכותו.

העד אישר כי פנו אליו כחלוף מספר שנים מס' אנשים לברר פשר הגשת כתב האישום נגד הנאשם.

העד, לאחר שזיכרוננו רוענן במסמכים ובמזכרים שהוא כתב, לרבות עצם שחרור הנאשם ממעצר כחלוף מס' ימים, הסביר כי התיק הועבר ללשכת התביעות המשטרית תוך שבועיים עפ"י הנחיית ראש לשכת חקירות של המחוז.

13. העד השישי מטעם ההגנה היה השוטר נדים שחאדה.

עד זה הוא שחקר את הנאשם לגבי האירוע השני משנת 2013. עד זה ציין שזה מוזר שהנאשם שוחרר כחלוף מס' שעות מעת מעצרו בעניין האירוע השני.

לשאלת הסניגור:

"ש. הנאשם כאן טוען כי הבטחת לו שאם הוא יודה ולא יהיה טביעות אצבע על הנשק לא יוגש כתב אישום, מה אתה אומר?"

ת. לא היה ולא נברא, זה לא האופי שלי."

העד שלל לחלוטין כי הבטיח לנאשם שלא יוגש נגדו כתב אישום.

דין והכרעה:

14. לא מצאתי כל יסוד עובדתי או משפטי לטענת ההגנה בדבר "הבטחה שלטונית".

לגבי האירוע הראשון משנת 2007:

15. הנאשם נעצר ונחקר על ידי המשטרה בעקבות קבלת מידע מודיעיני עפ"י הוא מחזיק באקדח ללא רישיון.

תמצית גירסתו היא, בלשון העם, כי באם יסגיר את האקדח לא יהיה לו תיק כאשר הוא הסגיר את האקדח, בעצת קרוביו, ומכאן לא היה מקום להגיש כתב אישום נגדו.

אינני יכול לתת כלל אומון בגירסתו של הנאשם כפי שהועלתה.

אומנם קרוביו, אחיו המוכתר וכן מר זיאד זידאן העידו כל אחד, לפי סגנונו, כי אכן הובטח לנאשם כי באם יסגיר את האקדח אזי לא יהיה לו משפט אך דבריהם אינם יכולים להתיישב עם המציאות.

כל השיחה וההבטחה וכן הסגרת האקדח היתה ביום 18/6/07 כאשר עולה מפרוטוקול ביהמ"ש (נ/1) כי הנאשם המשיך להיות במעצר עד ליום 20/6/07 אז הובא בפני ביהמ"ש השלום ושוחרר בתנאים של מעצר בית מלא למשך 14 יום עם אפשרות לצאת לחתונת בתו במועד שבין 24/6/07 ועד ליום 25/6/07.

באם אכן הובטח לנאשם כי לא יוגש כתב אישום נגדו, אזי מה הטעם להמשיך ולעוצרו למשך יומיים ולאחר מכן לשחררו בתנאים של מעצר בית !

אציין כי עדותו של "המוכתאר" לא היתה מדויקת, בלשון המעטה, ואני זוקף את הדבר אך לגילו המתקדם ולחלופ הזמן. הוא היה בטוח כי הגיע למשטרה ביחד עם אחיו הנאשם וגם חזר הביתה עם הנאשם מבלי שהנאשם כלל נעצר, כאשר פרוטוקול ביהמ"ש מפריך גירסתו זו לחלוטין.

קיים בסיס מעוגן לסברה כי שחרור הנאשם למעצר בית כחלופ יומיים היה, בין היתר, גם לאור כך ששיתף פעולה והסגיר את האקדח וגם לאור התערבות מכובדים וזה אכן מה שהובטח לנאשם, היינו כי באם יסגיר את האקדח הוא ישוחרר לאור נסיבותיו האישיות וחתונת בתו, סמוך לאחר מכן.

דבר השחרור ונסיבותיו כנ"ל מתועד היטב במזכרים של רפ"ק נימר, נ/2, נ/3 וכן גם בפרוטוקול ביהמ"ש נ/1.

אוסף גם, בהיותי שולט בשפה הערבית, כי לעיתים קיים בלבול בביטוי בערבית "מחכמה" כאשר ניתן לפרשו גם כבית משפט וגם כמשפט, כאשר בלשון העם כשאדם מובא להארכת מעצר ניתן לומר שהוא הובא או שהיתה לו "מחכמה".

לא בלתי אפשרי כי אכן נאמר לנאשם כי באם יסגיר את האקדח לא תהיה לו "מחכמה", במובן שלא יובא שוב לשם הארכת מעצר, כפי שאכן התרחש בפועל.

16. אוסיף כי איפשרתי לסניגור את חקירתו הנגדית של רפ"ק נימר בדר, וכי, גם ע"פי חקירתו הנגדית, יש לתת

אמון מלא בעדותו לפיה לא הבטיח לנאשם כי לא יוגש כתב אישום נגדו.

רפ"ק נימר אישר כי הסכים לשחרורו של הנאשם, לאחר התייעצות עם קצין המודיעין, זאת לאור נסיבותיו המיוחדות וכנראה גם לאור כך ששיתף פעולה עם המשטרה והסגיר את האקדח והדברים אף תועדו עפ"י מזכריו הנ"ל.

כן עולה מחומר הראיות שהובא כי חומר החקירה הועבר סמוך מאוד לאחר תום החקירה ללשכת התביעות לשם הגשת כתב אישום.

חלוף הזמן מאז האירוע ועד להגשת כתב אישום, כחמש שנים, מקורו אך ברשויות התביעה עצמן. ראו בנדון יומן התביעה כפי שצורף לסיכומי המאשימה.

היעלה על הדעת כי קצין חקירות יבטיח לנאשם כי לא יוגש כתב אישום נגדו ומיד לאחר מכן יעביר את התיק ללשכת התביעות לשם הגשת כתב אישום?

כאמור הינני נותן אמון מלא בעדותו של רפ"ק נימר בדר לפיה הוא לא הבטיח לנאשם או למאן שהוא כי לא יוגש כתב אישום נגד הנאשם.

האירוע השני משנת 2013:

17. שוב נתקבל מידע מודיעיני לפיו הנאשם מחזיק באקדח בביתו כאשר המשטרה הגיעה לאותו בית ומצאה, ליד הגדר, אקדח וזאת ביום 28/8/13.

הפעם גירסתו של הנאשם הינה אחרת מאשר לגבי האירוע משנת 2007.

לפי דבריו הוא נחקר ע"י החוקר נדים שחאדה, אשר שיכנעו אומנם להודות בהחזקת האקדח שלא כדין תוך הסכמה ביניהם כי באם ימצאו טביעות אצבע שלו על האקדח אז ההודאה תתפוס ובאם לא אזי אותה הודאה כלל לא תתפוס ולא יהיה מקום להגיש כתב אישום נגדו.

החוקר שחאדה שלל לחלוטין את גירסתו הנ"ל של הנאשם.

מכל מקום אינני סבור שדבריו של החוקר שחאדה לנאשם, כטענת הנאשם, יכולים להוות הבטחה כלשהי.

הדברים יכלו להיות רלוונטיים לעניין משקל ההודאה ואולי טענת הטעייה במתן ההודאה, אך אין בהם, אפילו אם נקבל את דברי הנאשם כנכונים, משום הבטחה כי לא יוגש כתב אישום נגדו.

18. לציין כי כתב האישום לגבי האירוע השני הוגש בחודש ינואר 2014, דהיינו כחלוף כחמישה חודשים מיום האירוע עצמו, כאשר הנאשם, בהיותו מיוצג על ידי עו"ד, מצא לנכון להודות מיידית באמור בכתב האישום, מבלי שהועלתה כל טענה בדבר הבטחה שלטונית או קבילות ההודאה אשר ניתנה במשטרה.

אומנם נשארה תמיהה והיא מדוע הנאשם שוחרר ממעצר בו ביום, באירוע השני, שבו מיוחסת לו עבירה חמורה של החזקת נשק שלא כדין כאשר יש לו הרשעות קודמות וכאשר אף תלוי ועומד נגדו כתב אישום דומה.

לא מצאתי תשובה לתמיהה הנ"ל מלבד הסברה שמה שחרורו נבע מהסכמתו לעבוד עם המשטרה, כפי שהדבר מצא ניואנסים כלשהם בגירסתו כפי שנמסרה בביהמ"ש.

19. מעבר לנדרש אוסיף כי אף הייתי מוצא רגליים לטענת הנאשם בדבר הבטחה שלטונית שניתנה לו ע"י השוטרים, ואינני מוצא רגליים, עדיין לא היה בדבר כדי לגרום לביטול כתבי האישום נגדו הואיל ואלה שהבטיחו לו כביכול שלא להעמידו לדין, השוטרים, אינם מוסמכים להבטיח או להתחייב בכגון דא.

20. מן המפורסמות הוא כי התחייבות שלטונית צריכה לבוא ממי שמוסמך לתת אותה.

בעניינו הסמכות להעמיד לדין נתונה בידי פרקליט מחוז, כך גם הסמכות לבטל כתב אישום או לתת התחייבות שלא להעמיד לדין, כאשר בענייננו אין חולקין כי פרקליט המחוז כלל לא התחייב כנ"ל.

התוצאה:

21. סיכום הדברים הוא שהינני דוחה בשתי ידיים טענות הנאשם כי הובטח לו ע"י שוטרי משטרת ישראל כי לא יוגש נגדו כתב אישום בשני התיקים.

המאשימה תפעל על מנת להביא ההחלטה בפני ערכאת הערעור.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשע"ו, 23 יוני 2016, בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא ההחלטה לב"כ הצדדים.

